

Preus de subscripció:

Sant Feliu, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	>
Estranger, un any	15'00	>

Número solt: 15 cèntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Especlers, 35

Anuncis, comunicats i reclams a preus de tarifa
Pago anticipat.

PUNTS DE VENDA

BARCELONA, Benito Sibila, kiosc de la Rambla de les Flors, davant de *Can Cuadros*.
GIRONA, Joana Marull, kiosc «La Prensa».
PALAMÓS, Salvador Plaça Villena.

RHUM QUINQUINA :: Vda. Crusellas e Hijos

VENTA EXCLUSIVA PARA LA COMARCA:

“El Barato de Sant Feliu” **RAMÓN TOLOSA**

RAMBLA VIDAL, 25 — SAN FELIU DE GUIXOLS

GANXONERIES

Una «Marina» amb aigua

Per allà el noranta i pico, que era l'època que a Ganxònia es lligaven els gossos amb llonganisses (?), la ciutat tenia fama entre la gent de teatre de fer-s'hi bons negocis, tant, que quasi bé tots els comedians tenien interès en venir-hi a treballar creguts que s'entornarien amb les butxaques plenes de quartos. En part tenien raó, puix en les temporades de Quaresma i Pasqua les empreses hi guanyaven molts diners, però, en canvi, si probaven el negoci en temps d'istiu fracassaven invariablement, perquè aquí, quan fa calor el Passeig mata el teatre. Fora d'algun *bolo*, no era possible res més.

Poc més o menys, per aquesta època calurosa es trobava una vegada a Cassà de la Selva haver-hi una companyia constituïda per tota una família que el mateix feien drama que sarçuela per guanyar-se la vida, la qual cosa no conseguïen de cap de les maneres. Aquestes formacions acostumen a ser molt dolentes i elles mateixes han de fer d'empresa, puix un estrany no vol aventurar-s'hi. La que ens ocupa era companyia més que flaca; a Cassà ja els havien pres el número i el públic es quedava a *caseta*, enlloc d'anar a les funcions que s'anunciaven, dant per resultat que la situació es feia tan *graba* que, pobrets!, quedaren empenyats fins a la nou del coll, en termes que ni podien pagar-se la despesa.

Què fer, valga'm Deu, per sortir de semblants *apuros*? Hi hagué reunió de família, vui dir, de companyia, per veurer de trobar un mitjà salvador, i, girant els ulls cap a Ganxònia—Allà està la nostra salvació—digueren tots. Mans a l'obra; vinga fer les diligències necessàries per portar a terme el pla que havia de fer-los felissos. L'obra que determinaren posar en taules fou “La Marina”, per ser obra que, ultra entrar-hi poc personal, més o menys ja la sabien, i, encara que oferís

alguna petita dificultat la distribució de papers, amb una mica de bona voluntat ja s'en sortirien; el *quid* estribava en que omplissin la taquilla. El demés eren trons.

Després de molt rumiar, la noia gran s'encarrega de la *triple*; el gendre de bariton; l'avi, el baix; l'avia i les noies petites integraren el cor, i, en quan al *tenor*, buscaren un aficionat que cantés per *amor al arte*, la qual cosa no fou difícil de trobar-la per ser el *Jorge* de “La Marina” un paper de molt lluïment. Els faltava no més trobar mestre concertador. Emparaularen al Director d'orquestra del “Teatre Principal” de Girona, el qual feu un parell d'assajos amb els còmics, mes, per desgracia d'aquestos el dia de la funció va sortir un lloguer a l'orquestra gironina i es quedaren sense Director. Sembla que el natural era deixar-ho correr, però el cap de família farandulera que tenia més *barra* que quartos, determinà que “La Marina” a Sant Feliu devia fer-se, de totes maneres. Del contrari, estaven perduts. S'encarregà de la direcció l'apuntador, xicot que sabia de memòria la partitura i quelcom de nota, i comptant amb que l'orquestra ganxona ja l'hauria tocat mantes vegades, molt seria que no s'ensortissin...

Embastats d'aquesta manera arribaren a Sant Feliu i ja al començar l'assaig en el que fou “Teatre Goula” el dia de la funció, no pogueren passar del primer acte car el mestre no sabia posar en clà els senyals i esmenes que els papers de l'orquestra portaven, i, com que maldant amb això passaren tota la tarda, tingueren de deixar-ho per anar a sopar i poguer fer la funció a l'hora senyalada.

Entre el públic començà a sapiguer-se el que havia passat al assaig, i molts anaren al teatre disposats a sentir una *Marina* especial, però no creïen resultés el que va resultar. En sentir el públic, ja al aixecar-se el tel·ló, les filigranes que feia aquella gent, especialment la *triple* quals *gorgoritos* semblaven saïns d'una euga, els *siseos* s'anaren accentuant més que depres-

sa, veient-se al cap de poc caure una taronja a l'escenari. A partir d'aquest moment semblà haver-se desencadenat una pedregada. En voleu de taronges, pebrots, patates i tomaquets! Semblava que el públic hagués anat proveït per endavant, com sapiguent el que tenia de passar.

En fi, fou tant l'escandol que l'autoritat tingué d'intervenir-hi, fent tornar els quartos al públic per calmar-lo, que, d'altra manera, no sabem com hauria acabat, resultant que la pobre companyia tingué que entornar-se'n cap a Cassà amb les butxaques buides, si bé carregada d'hortalices i patates per una temporada.

MANEL DE L'HORTA

El contracte

El reial conseller de l'Audiència territorial Lluís Eschenberger, era un bon jurista, però d'intel·ligència moderada en les altres coses. No el preocupava l'essència dels objectes, sinó exclusivament en quin concepte legal els havia de compendre. Una màquina de tren per a ell no era altra cosa que un bé moble, la qual segons la Llei de Baviera podia ésser venuda inclús sense escriptura notarial; i la primera vegada que li interessà l'electricitat fou quan topà amb aquest modern descobriment en la col·lecció legislativa i s'enterà de què la derivació del corrent elèctric podia reunir les condicions previstes en el títol del Furt.

Era solter. Com a exercidor del Dret havia tingut una volta la intenció de fer el contracte matrimonial, perquè la xicota en perspectiva no estava mancada de béns de fortuna, i amés la llei *Papia Poppaea de maritandis ordinibus* condemna clarament la solteria. Però l'intent s'havia emprès amb medis insuficients. La noia no ho volia; hi faltava el seu consentiment voluntari, i per això no es pogué perfeccionar el contracte.

Sempre més Lluís Eschenberger, es mantingué allunyat del sexe femení i es dedicà completament a l'estudi. Als exàmens corresponents, obtingué un «notable» i amb ell, carta franca per a tota mena d'estulícies jurídiques en el territori bàvar de la dretha del Rin.

Però no era això el que volia explicar, sinó el que li va passar amb En Miquel Klampfner, drapaire dels afores de Munic. Que fou el següent:

Un jorn, el senyor Conseller, s'hagué de decidir a canviar els seus vells llençols per altres de nous. La minyona gestionà la venda i va con-

vèncer al seu amo de despendre's dels materials usats. Previ avís, es presentà en el domicili del Eschenberger el dit drapaire Miquel Klampfner, anunciant que era el que comprava roba vella.

—Yaaa,—féu el Conseller real, *ya!* Així vostè vol adquirir el llençols vells contra entrega del preu?

—Si encara poden servir, els pendré—digué el drapaire.

—Molt bé, rebé; la seva voluntat és aquesta. Diguei, senyor... senyor... com se diu?

—Jo? Em dic Klampfner Miquel, drapaire dels afores, carrer dels Liris, número 80.

—Doncs, senyor Klampferer...

—Klampfner!

—A sí, senyor Klampfner. Té capacitat per acontractar i obligar-se?

—Penso que sí. Fa 30 anys que negocio.

—Va bé. Tampoc deu tenir tutela, *prodigus, furiosus*, és a dir, per pròdic o per boig?

—I ara, què s'ha cregut! Es figura que he vingut aquí perquè em faci preguntes?

—Sosseguis. Les hi haig de fer aquestes preguntes; es tracta d'una condició essencial del contracte consensual.

—Enllestim. On és la roba?

—Ja l'hi ensenyaran; la venda serà feta després de revisada.

La minyona portà el drapaire a un quarto on hi havia dos grans farcells. L'un era de la roba vella, l'altre de la nova. Miquel Klampfner examinà els llençols vells amb ulls d'experiència.

—Com a representar no representa molt, digué; dues vegades de rentar i seran pelligots. Però perquè és vostè, senyor Conseller, n'hi donaré un parell de marcs.

—Dos marcs? El preu de compra em sembla taxat molt baix.

—Sí, i doncs què es creia? Qui ho comprarà això? Coneix malament els pobres si es figura que volen res vell. Més aviat compren nou i ho queden a deure.

—Hum! si, podria ésser... però... què hi diu senyora Sitzelberger—el Conseller se girà a la minyona—; troba el preu corrent en la localitat i correspon al valor?

—Quasi diria que sí, senyor Conseller; dispensi, però quan un es vol despendre de coses així, no és veritat?, quasi em sembla, dispensi, que no se'n pot treure gran cosa.

—Vostè, doncs, m'aconsella que tanqui el tracte?

—Sí, jo... quasi diria, senyor Conseller, que no en sortirà res més.

—Bé. Quedem doncs en el preu convingut de dos marcs.

—Fet— digué Miquel Klampfner—ja és meu. Ho vindrà a cercar el el vailet.

—No, no, no anem tan de pressa, —l'interrompé Eschenberger—; persisteix en què el contracte es faci per escrit.

Perquè? i ara! per mi no cal.

—Necessari realment no ho és— aclarí el senyor Conseller— té raó; el contracte pot ésser fet sense formalitats, la *traditio* (entrega) seria feta a les hores *brevi manu* (de mà a mà), només que jo prefereixo redactar un contracte privat.

—Si no hi altra remei, tant se m'en dóna.

—Bé. Aquí mateix escriuré el contracte.

Eschenberger, agafa paper, tinta i ploma i es posa a escriure precipitadament, tot llegint el text amb beu alta.

—Entre el reial Conseller d'Audiència... d'Audiència territorial Lluís Eschenberger de... Munic i el... de què fa vostè, senyor Klampfner?

—De drapaire als afores...

—Drapaire, hum! posem comerciant en petit... i el comerciant en petit Miquel Klampfner s'ha convingut... convingut el següent: Primer: el reial Conseller d'Audiència territorial Eschenberger ven al... petit comerciant... Klampfner els... llençols usats pel... mateix i que ja no li serveixen, després d'haver-lo-s'hi... ensenyat lligats en... un farcell. No és així?

—I tall!—digué Klampfner.

—Seguim: Segon: El preu convingut... convingut i corresponent és la quantitat de dos... dos marcs de plata, del quals el venedor... firma rebut en aquest acte. Ara pot pagar, senyor Klampfner.

—No o vull pas quedar a deure—digué el drapaire, i contà sobre la taula un marc i després deu peces de deu cèntims.

—Va bé—digué Eschenberger—; continuem: Tercer: Les excepcions de violència, error... error i engany queden... excloses. Ja estem. Vol que li torni a llegir el contracte?

—Pla que no!

—Així renunciada la lectura i firmen. Firmi aquí.

Firmà Klampfner i sortí, repentint que el seu fill recolliria el farcell. La minyona l'acompanyà a la porta i somrigué convenint-hi, quan el drapaire es barrinà el front amb l'índex de la mà dreta i de seguida assenyala amb el dit gros l'habitació en què romanien Eschenberger.

Unes hores més tard comparegué Klampfner fill i per encàrrec del seu pare prengué el farcell dels llençols. Però el mateix vespre es descobrí que hi havia hagut una desagradable confusió. Al minyó li havien donat el farcell dels llençols nous. Miquel Klampfner fou ràpidament enterat de la cosa, però es negà terminantment a totes les raons.

—Què?—digué—que haig de tornar la roba? No soc tan animal! Perquè ha escrit un contracte? Valga, doncs, l'escrit. Exclòs tot error. No sóc tan animal!

Això succeí al reial Conseller d'Audiència territorial Lluís Eschenberger, qui al seu temps havia obtingut un «notable».

LUDWIG THOMA, alemany.

Casa Comerç de GASSIMIR GISPERT

Especiers, 13 - SANT FELIU DE GUIXOLS - Telèfon 1091

En aquesta casa trobaran tota mena de Viures, Vins de marca, Drogues, Esmalts, Brotxes, Pinzells, Pintures, Gasolina, Bateria de cuina, etc. etc.

GRAN ASSORTIT DE PERFUMERIA MUNDIAL
PREUS SENSE COMPETENCIA

Des de Madrid

El Casal Català

Cosa sapiguda és l'alegria que causa el trobar en terra estranya persones conegudes i sobretot paisans nostres. Coneguts de vista que mai s'hagin tractat, en aquestes condicions arriben a una intimitat gran.

Temps enrera passejant pels carrers madrilenys quant encara no sabia el punt de reunió dels paisans nostres, alguna vegada sentint nostra parla en llavis d'algun transeunt no podia menys que dirigir-m'hi per lo abans explicat que com especie d'imàn m'atreia a contestar-li, entaulant al últim una conversació arrencada.

Més tard, enterat que al carrer Atocha hi havia un bar on es reunien els catalans vaig encaminar-hi mos passos. A l'entrar a primera vista vaig veure el sostre plé d'escuts amb les quatre barres, que m'animaren en gran manera, i més endins moltes reunions en quals taules regnava nostra parla. Allí vaig trobar-hi els germans Darder paletes que, fugint de la misèria que atravessa nostra comarca, s'havien refugiat a la ciutat reial, donant una lliçó als paletes d'aquí; En Puig, mecànic de la companyia d'utos, perteneixent al cos d'enginyers que amb l'excusa del vestit d'unimorme quant porta algun cotxe atropella a tothom que se li posa al davant; En Planas boter, que segons m'innovaren fa anar enrenou a totes les madrilenyes; En Pere Domingo, fill menut de *câl Perret pintó*; l'Enric Vinyoles, *el negre*, conqueridor de raspes; En Joan Bagger, de Cassà, que amb el carro a mort bastantes gallines, i d'altres quals noms no em vénen a la memòria. En altres taules hi havien xicotets de La Bisbal, Palamós, Calonge, Cassà, etc. que estan complint els deures militars.

Vaig tenir molta alegria en trobar-me en tant bones companyies i d'ençà d'aquella tarda que no deixo de compareixer tantes voltes com puc a dit establiment.

Fa cosa d'un mes que s'ha format un "Centre Català", quals motius no son altres que aplegar a tots els fills de Catalunya organitzant balls, audicions de sardanes, funcions teatrals, etc., tinguent com fi únic unir-nos a tots en completa germanor. Varen celebrar el dia de la fundació un banquet inaugural animadíssim, després una festa en la qual se ballaren sardanes. Crec que actualment tenen local propi; però per donar més lluíment a la festa del dia 7 de setembre, segona que el casal celebrà, consistent amb un ball extraordinari en el grandios edifici "Palace Hotel" qual saló es vege concorregudíssim; hi hagué ball de ramells, toies, sorpreses, i es ballà nos-

tra hermosa dança resultant una festa molt escaienta.

Vetiles com aquestes i més importants estan en el programa del Centre; per aquest motiu i per el sol fet de que la regió catalana no ha d'ésser menys que les demés—que la majoria ja tenien Casal—l'èxit és indiscutible.

Es digna d'elogi la tasca realitzada pels elements fundadors, persones distingides, qual zel aplaudim de cor i al mateix temps envitem a tots els catalans domiciliats a Madrid a concorrer al Casal que en aquests moments ja és com una gran família i temps a venir serà l'orgull de nostra aimada Catalunya.

JANOT

Madrid, Septiembre 1923.

BARREJA

Es toçuderia, és ignorància o rectificació a la Natura? Tots dos exemples ens vénen de Palafrugell, i, la vritat, ens han desconcertat quelcom.

En un auto fet en aquella vila, per a la companyia "Ribot, Font i Artigas", llegim:

Dyrecto—Palamós a Caldas

Aquesta y (grega) serà posada per ignorància? No! Un pintor, mal ho sià de carros, perdó, d'autos, deu sapiguer de lletra. La explicació ha d'ésser una altra. Serà que amb el conflicte italo-grec, nostre pintor, decantant-se per l'antiga Hel·lada, ha posat la i llatina fent triomfar la y grega?

La interpretació, quelcom ultraista no obstant, és però acceptable...

L'altra exemple és en el "Centre Fraternal". Un pintor mural palafrugellenc, posà en el pany de parè de la dreta, entrant a l'edifici, un diguem-ne angelet, qual dit pòlser d'un peu està posat al lloc que correspon al dit petit. Preguntem altra vegada: Es què el pintor en questió no coneix el més elemental d'anatomia? Prou que la deu coneixer! Més hem d'entendre que quan ell ho feu així, i amb tant temps perdura en lo que ens apar error, les seves raons tindrà...

Estem a l'estanc plàcidament fent tertulia i entra un minyó, mig temorenc:

—Què tindrien un *sello* d'aquests de carta?, pregunta.

—Si, noi; per on el vols?

L'interpel·lat s'estintola al taulell i amb parsimonia, com si es tractés d'una reliquia, es treu de la pitrera un sobre blau.

—Val un rall! li diu l'estanquer, tot clavant-li el segell.

El noi mirà amb ulls rodons, d'en-

cantat, i com qui no gosa preguntar, fà:

—I ja anirà el correu, ara?

Li mostrem el buçó. Malda, malda, i la carta no entra. El rústic ens mira pensant que l'enganyem. Devem aixecar-nos i tirar-li la carta.

Mentres ell s'en va escorregut com una mona, nosaltres pensem: i què n'hi ha de feina a fer encara!

L'Exposició del moble a Barcelona, ha sigut un èxit imponent. Abundància, sumptuositat, refinament, bon gust, res, que un veu allò i li vénen ganas de posar pis desseguida. Si moltes noies tenien un parament així, i que s'en farien de casaments, vritat, Remei?

Aquesta l'hem pescada a l'Administració dels autos.

Hi ha un venedor forà, qual nom no bé are al cas, que quan ha d'enviar diners pagant al peix, sol posar: Sr. Fulano de tal—Sant Feliu—*Sonsus*.

Està clar que l'home al·ludeix a aquesta especie de peix; però, tal com ho posa, sembla que els *sonsus* som els ganxons, i amb això no ens hi avenim.

No se admiten alusiones.

Què serà el nostre noi? es pregunten molts pares.

Aquest, el del nostre conte, ja ho sabem ben bé.

De bon matí, veureu un xicotet de tres anys, amb la cara bruta de zocolata, vestit amb granota blava, que s'en va als autos, s'enfila, i tot serio es posa al lloc del xòfer. Allà resta tot serio, no es mou per ningú, encara que el renyin, i si el treuen per força, plora, s'ajeu... i torna enfilar-se al cap d'un rato.

Te tres anys i és un caràcter, un model de conseqüència. Aquest noi, ja no cal dir-ho, o morirà *xofer* o morirà *rafat*.

Fins ara les dones empraven el lla-piç negre per agrandar els ulls i per fer més espesses les pestanyes i les celles. Era la moda, però ara la moda ha canviat.

Una dona a la moda ha de tenir ara les faccions fines i estilitzades, línies delicades i pures.

Així veiem ara les celles adhuc finíssimes, esdevenen indesitjables. Una dona elegant no porta sobre les seves parpelles sinó un arc gairebé invisible.

Es el darrer snobisme.

S'hi relligaran les dones malgrat el suplici de les pinces?

¿Que seré yo?

Letra, M. Galobardas. Música Zamacois.

De casarme ya ha llegado el momento deseado, ya es hora de elegir un marido con carrera, qua es la única manera de que pueda una vivir. ¡Si encontrase un abogado con bufete acreditado, qué bonita solución! y si a más es periodista ministrable, la conquista, el «couplet» de la ilusión, ¿Abogada?... si ¿Abogada?... no ¡Abogada qué domonio! Abogada seré yo.

Si no encuentro un abogado que es el hombre que he soñado, yo prefiero un militar con estrellas de ocho puntas, por que al verlas así juntas nos suelen entusiasmar. Y aunque el sueldo sea escaso, una ya sale del paso si él ahorra, y es formal, y el real palacio escala la que llega a generala, cuando él llega a general.

¿Militara?... si
¿Militara?... no
¿Militara, qué demonio!
Militara seré yo.

Si no encuentro un uniforme yo me mostraré conforme al casar con un doctor, si es un buen especialista de señoras... y con vista en asuntos del amor: que administre dosis buenas de cariño... pero buenas ¡pero buenas de verdad! Porque no transigiría con que la homeopatía fuera su especialidad.

¿Galenita?... si
¿Galenita?... no
¿Galenita qué demonio!
Galenita seré yo.

Noticiari de la ciutat

FUTBOLERIES.— Diumenge passat la pluja persistent estorbà l'encontre, que ja havia començat i per cert ben falaguerament, entre el *C. D. Ràpit* i *Ateneu Deportiu*.

Pel mateix motiu el reserva ateneístic no pogué jugar a Cassà, on havia anat per contindre amb el Cassà F. C.

— Amb el nom de «Guixols Sport» s'és fundada una nova entitat esportiva, qual domicili és a la Rambla Pi Margall, n.º 11, siguent el seu camp el mateix que tenia el desaparegut «Sport Club Guixolenc.»

Per integrar la Junta Directiva han sigut el·legits Josep Villosa Serret, President; Albert Vidal i Sebastià Cateura, Vice Presidents; Enric Marcó i Josep Vicens, Secretaris; Enric Palagós, tresorer; Eduard Carerach, comptador; Paulí Margou, Emili Ramón, Joan Isgleas i Ricart Pujol, Vocals.

La entitat comptarà, ademes, amb seccions de Fut-bol, Natació, Dança, Ciclisme, Atletisme, Pedrestisme i Boxa.

Demà, 23 del corrent, inaugurarà les seves tasques havent se concertat un gran partit de futbol entre *Unió Sportiva*, de Figueres i *Palafrugell F. C.*

A la nit i en el «Saló Goula», «Guixols Sport» donarà son primer ball de societat.

— També, demà diumenge, contendrà a Cassà de la Selva, amb motiu de la Festa Major d'aquella vila, els primers equips del *Ateneu Deportiu* i *Unió Sportiva*, de Girona.

Els ganxons s'aliniaran Soler—Carnals, Román—Palahí II, Sureda, Palahí I—Nadal, Buixó, Lluhi, Coll, Carreró.

Els gironins seran, Gauchia—Ros, Bosch,—Navarro, Stamper, Feliu—Pons, Vinyas, Weisz, Codina, Carreras.

Dit encontre ha despertat expectació enorme i no duptem que el camp cassanenc serà concorregudíssim.

Hi haurà tren especial, al preu de

3'15 pessetes viatge d'anada i retorn. L'hora de sortida serà, estació Guixols a les 2'10 i el retorn estació Cassà, a les vuit en punt.

El dia primer del pròxim mes d'Octubre s'inauguraran les classes de l'Escola d'Arts i Oficis. Podran matricular-se els que ho desitjin des del dia 25 de Septembre, tots els dies de set a vuit de la vetlla.

Han sigut el·legits per a la Junta Directiva del «Club Natació Guixols», Jaume Lladó, President; Joan Donato, Vice-president; Ramon Villosa, Secretari; Francesch Donato, Tresorer; Arxiver, Joan Rigau i Vocals J. Sais i B. Albertí.

S'ens demana l'inserció del que segueix:

Els sotscrits, socis de la Germania local «La Previsión Guixolense», recentment operats en aquest Hospital Municipal per el nostre Dr. D. Miquel Sánchez, al sortir d'aital Establiment completament curats, creiem és del nostre deure, donar públic testimoni de nostre sincer i profund agraïment en vers tots quants han intervingut en nostre operació.

No creiem necessari repetir la seguretat i acert del esmentat D. Sr. Sánchez i les seves solícites atencions amb els que opera, tota volta que ja de tots és conegut el seu delicat i encertat treball, en les anteriors operacions fetes a altres socis d'aquesta Germania, totes amb resultat satisfactori.

Als ajudants, el seu germà Dr. D. Josep Sánchez, distingit especialista per a enfermetats de garganta i orella i al Dr. Fontana eminent oculista, al Practicant en Miquel Bosch i al Metge de nostra germania que també contribuí com sab fer-ho el Dr. Corominas, nostre sincer regoneixement per els cuidados que van prestar-nos amb l'amabilitat i delicadesa dintre del seu comés, que els caracteriza.

Al Sr. Administrador i Junta d'aquest benèfic Establiment, hem de regoneixer que llur digne i acurat procedir no solament s'obté amb l'extricte compliment del càrrec, sinó quant al ensemps hi ha la ferma voluntat de donar al Establiment l'aureola d'agradó i simpatia que ha sapigut conquerir.

I a la Superiora i Germanes d'aquest St. Hospital no trobem l'expressió adequada per patentizar llur comportament, que no és de Germanes, sinó que és el sentir sublim i delicades atencions de Mares en vers els que tenen de hostatjar-se en llur Santa casa.

Sant Feliu de Guixols 17 de Septembre de 1923.

Feliu Torroella, Josep Gros (a) Mapa, Pere España, Josep Bofill, Narcis Basart, Juan Pagés.

La vaga plantejada el dilluns per haver demanat els carradors una peseta d'augment en els jornals, fou solucionada espontaniament per els mateixos obrers, els quals van reintegrar-se al treball el dimecres a la tarda.

Els patrons oferien dos rals d'augment que els obrers no acceptaren, preferint, en atenció a les circumstàncies actuals, tornar al treball als preus antics.

AJUNTAMENT

Sessió del 14 Septembre 1923.

Aprovada l'acta, es dona compte d'haver dimitit el Batlle de R. O. En Guillem Tell Guri.

Es llegeixen diverses gestions fetes per el Batlle de Lloret i Srs. Ventoso i Albert, pertinents a l'acabament de la carretera de Guixols a Tossa.

S'aproven comptes per 1.178'24 pessetes.

Es concedeix l'arrendament de la bàscula municipal sots el tipus de 2.100 pessetes anyals a En F. Carretera Fors.

Passen a informe les instàncies, demanant permís per fer obres dels Srs. Burgell germans, Na Victòria Pujol, Na Ramona Pijuan Terrades i Srs. Palahí i C.ia.

Després de llarg debat i forta oposició del Sr. Cañet, i amb el seu vot i el del Sr. Surra en contra, s'acordà proveir de zubasquers la Guarda Municipal.

El President dona compta de les seves gestions prop del G. C. i Junta de Sanitat, per tal d'evitar el tencament de l'aigua.

Sessió del 19 Septembre.

Aprovada l'acta, és llegida una comunicació de la entitat «Guixols Sport» invitant a l'Ajuntament per a que assisteixi a l'inauguració del camp d'esports, i demanant un premi per tal diada el qual és concedit.

S'informen favorablement les instàncies de Ramona Pijuan, Victòria Pujol i Palahí i C.ª.

S'aproven comptes per 814 pessetes.

Són nomenats Vocals de la Junta pericial de contribucions els Srs. Manuel Rigau Barba, Joan Vidal Roura, Maties Ribot Xatart, i Emili Albo Cruañas i Enric Padrosa, i Suplent En Benet Camós Llor.

Són nomenades les ternes per a que l'Administració de Contribucions nomeni els Vocals i Suplents.

Són destinades les instàncies sobre impost d'inquilinat que signen En D. Girona Llagostera, Delfí Gruart, Maria Arxer i Constància Agustí, i ateses en el que interessin les d'En Arcís Remus i Joan Pagés Basart.

S'acorda que l'Alcalde i el President de Foment vagin a Girona, junt amb la Junta de propietaris d'aigua de la mina «Ridaura», per a que el Señor Gobernador Militar resolgui l'enutjós plet entaulat entre els usuaris de la citada aigua i els Srs. Oliveras germans.

S'acorda que l'Arquitecte municipal faci una inspecció a la fàbrica de gel dels Srs. Planellas i Carreró.

Dilluns vinent tindrà lloc a la ciutat comtal una selecta audició de sardanes, totes d'En Juli Garreta, les quals seran executades per la molt renomada «Cobla Barcelona» que dirigeix En Josep Gravalosa.

El representant en nostra ciutat del afamat específic «Hipofosfites marca Salud», ha tingut la finesa de lliurar-nos un dels vistosos anuncis de propaganda de la Casa, consistent en una artística placa de metall on va adossat un elegant termòmetre.

Agraïm l'atenció tinguda amb nosaltres.

Compañía del Ferrocarril de San Feliu de Guixols a Gerona

Efectuado en este día el 13.º sorteo para la amortización de 30 obligaciones serie B. B., han resultado amortizadas las siguientes:

Números 90—189—191—293—434—470—533—617—670—687—726—975—1099—1190—1289—1604—1669—1723—1953—2013—2020—2026—2083—2170—2226—2306—2382—2655—2792—2962.

Los señores portadores de dichas obligaciones podrán reembolsarlas de la Caja de la Compañía todos los días laborables, de 10 a 12, a partir del 15 del entrante mes de Octubre.

S. Feliu de Guixols, 20 de Septiembre 1923.

El Presidente-Gerente

MARIANO VIÑAS

Novela Semanal Cinematográfica

Tenim colleccions complertes de tots els n.ºs publicats.

:: Corresponsalia = Especiers, 35 :

GEORGE D'ANDRADE

Especialista en Massatges nordamericans - Efectes ràpids contra el dolor *Progreso, 10—pial. 2.ª = GIRONA*

Lecciones de alemán, inglés, francés.

Precios económicos.—A Winterhalder, S. Roque, 5-2.º

Dolors Rimundi

= Algavira, 17 =

SANT FELIU DE GUIXOLS

Sistema pràctic i ràpid de mecanografia Lliçons individuals i combinades.

Magnífica ocasió per a joves i senyorettes que vulguin ésser mecanografes amb esforç relatiu de diner i temps

Reçons de Français

Méthode et Correspondance

Commerciale pratiques.

J. Massaguer :: Algavira, 76.

JAUME VIVES

Rambla Vidal, 9

SANT FELIU DE GUIXOLS

Bunyols deliciosos. — Cafè de confiança. — Bombetes elèctriques.

= Preus reduïts =

Ipm. LLORÈNS CASTELLÓ-Palamós

Màquines d'Escriure : a lloguer, a plaços i al comptat. Preus sumament econòmics.

Centre de Suscripcions

L'AVI MUNÉ, Especiers, 35 - SANT FELIU DE GUIXOLS

Aquesta casa té la corresponsalia
del popularíssim rotatiu : : :

La Publicitat

per el qual admet suscripcions i
anuncis. Es corresponsal ademés de

La Novel·la d'ara - La Mainada

Història Nacional de Catalunya

(per ANTONI ROVIRA I VIRGILI),

La Novela Semanal Cinematogràfica

El Cine - Lectoras - La Unión Ilustrada

La Jornada Deportiva

Biblioteca Selecta de Arte Español

Sociedad General de Publicaciones S. A.

Sociedad General Española de Librería

L'IMPRES

Servicio fijo semanal

entre Barcelona, San Feliu de Guixols,
Palamós y Rosas' con el vapor

"Ampurdanés"

SALIDAS

De Barcelona para San Feliu de Guixols, Palamós y Rosas todos
los martes a las diez de la noche.

De San Feliu de Guixols para Palamós todos los miércoles.

De Palamós para Rosas todos los miércoles.

— Para fletes e informaciones dirigirse a sus Agentes: —

En Barcelona—Don Enrique Freixas, Cristina, 5.—Teléfono despacho 1585 A y teléfono tinglado 4357 A.

En San Feliu de Guixols—Sres. P. Albertí e Hijos. Teléfono 1026

En Palamós—Don Félix Ribera. Teléfono 4.

En Rosas—Don José Rahola. Teléfono 2.

Agencia de Transportes Francisco Roldós

Palamós, Cervantes, 6

Ultra l'antic servei diari a Sant Feliu de Guixols, aquesta casa presta el següent:

Servei setmanal a Olot, amb sortida de St. Feliu tots els dimecres a la tarda.

Sortida d'Olot per a Sant Feliu, els divendres, tarda.

Per encàrregs a Sant Feliu de Guixols: CARRER CALMÓ, 29, duplicat

IMPEX

S.A.

BARCELONA

GRANVIA LAVETANA - 21, 1.º

LETRAS A. Y D.

Apartado 781 :: Teléf. 3976 A

Telegramas : « IMPEXA »

Maquinaria Frigorífica

para todas las aplicaciones industriales

Neveras eléctricas sin hielo

sin motor, sin piezas móviles.

Ultimo invento alemán sistema

MANNESMAN

Omnibus y Camiones

marcas PRESTO, VOMAG y

MAGIRUS

Economizador de bencina

Zervo

Ahorra hasta un 30 % de combustible

Representantes en SAN FELIU DE GUIXOLS

Sres. BOSGH Y ESGLEAS

Casa VILARET

San Feliu de Guixols

Sección de GÉNEROS DE PUNTO : Extenso surtido para Señora, Caballero y Niño.

Sección de PERFUMERIA : Lo más selecto y acreditado : Extractos y Esencias a granel.

Sección de BISUTERIA y QUINCALLA : Novedades directo de fábrica.

Cafés, Tés, Azúcares, Chocolates, Bizcochos, etc. etc. de las principales marcas

Aceites puros de oliva, Jabones y demás productos de SALAT S. A. (de Barcelona)

Del CRÉDITO S. LOINAZ, de San Sebastián : vende al contado y a plazos : Relojes, Camiones, Autos, Bicicletas, Básculas, Balanzas, Máquinas fotográficas y de escribir, Gemelos prismáticos, Discos Pathé, Solófonos, Impermeables, Escopetas, Arcas para caudales, y cuantos muebles y objetos se soliciten.

CATALOGO GRATIS

De la casa GUAL, de Barcelona, vende y traspasa fincas y establecimientos.

ADMINISTRACIÓN DE LOTERIAS :: COMISIONES REPRESENTACIONES :: FINCAS.

AGÈNCIA FUNERARIA Fills de E. GANDOL

Vendes al major de Sarcófecs Artístics i Caixes Egipcies

PREUS BARATÍSSIMS PER AL SERVEI LOCAL

Bagul Forrat i guarnit amb cinta, Ptes. 35. Caixes de luxe a preus molt reduïts

No encarregar un enterrament sens primer consultar preus

Tarifes a la disposició de qui ho sol·liciti